

TARİHLE HESAPLAŞMADAN BURJUVA DEVRİMİ TAMAMLANAMAZ!..

Münir Aktolga
Nisan 2015

1915 Ermeni soykırımının yüzüncü yıldönümü dolayısıyla bugünlerde herkesin tekrarladığı bir cümle var: “Soykırım gerçeğini kabul etmeden tarihle hesaplaşamazsınız!” Tamam doğru, ben de katılıyorum buna. Peki ama bu yeterli midir, “tamam, 1915’te yapılanlar soykırımdır” deyince hemen tarihle hesaplaşmış mı oluyorsunuz? İşte tam bu noktada ben diyorum ki, “hayır”!. Problemin Ermeni soykırımına yönelik yanı bence sadece bir “evet ama yetmez”den ibarettir!..

Olay dönüp dolaşıp gelip Osmanlı gerçeğine dayanıyor. Nedir Osmanlı? Tamam, “atalarımız” falan deyip duruyoruz da, antik bir yapı-bir sistem olarak nedir Osmanlı? Ve neden, nasıl “hesaplaşmamız” gerekiyor onunla? “Tarihimizle hesaplaşmanın” bugünle ilişkisi nedir?

Bugün halâ “zamana yayılarak gelişen bir burjuva devrimi süreci” içinde olduğumuzdan bahsediyoruz. “Devrimin birinci aşamasının sona erdiğini”, Osmanlı egemen sınıfının-“Devlet sınıfının”-günümüzdeki uzantısı olan güçlerin, eski Türkiye’yi temsil eden statükonun iktidardan indirildiğini, Osmanlı’nın Reaya’sının-eski Türkiye “halkının”- Devleti ele geçirdiğini, şimdi sıranın “devrimin ikinci aşamasına” geçmeye geldiğini söylüyoruz. Ne anlama geliyor bütün bunlar?

“Bismillah” der gibi her olayı açıklarken başvurduğum bir yöntem var benim: “Yeni, daima eskinin içinde onun diyalektik anlamda inkarı olarak doğar, gelişir; sonra, eski kendi varlığında yok olurken o da yeniyle birlikte yeniden doğmuş olur”

Bu açıdan baktığımız zaman “yeni Türkiye” olarak bizim doğumumuz bir yumurtadan civcivin çıkması gibi basit-normal bir doğum olayı değildir!. Değildir, çünkü içinden çıkıp geldiğimiz “eski”, yani Osmanlı, “normal”-kendi iç dinamikleriyle kendi kendini üretebilen bir sistem değildi. Kelimenin tam anlamıyla kısır bir toplumdu o!. Kelimenin tam anlamıyla antik bir toplumdu, Doğu’lu bir İbni Haldun toplumdur!. Böyle toplumların diyalektiğini en ince ayrıntısına kadar anlatır İbni Haldun. İsteyen daha önceki çalışmaya dönerek bütün bunların ne anlama geldiğini görebilir: <http://www.aktolga.de/t5.pdf> .

Osmanlı gibi antik toplumların yaşam süresi 120 yıldır diye başlar İbni Haldun! Nitekim 1402 Ankara Savaşıyla 1. Osmanlı Devleti de Timur’un “barbar vuruşuyla” sona ermiştir. Daha sonra, İstanbul’un fethiyle birlikte gerçek bir devlet halinde yeniden kurulan 2. Osmanlı Devleti’dir aslında. Ama daha sonra, Bizans’ı fetheden Fatih ondan Devletin ömrünü uzatmak için gerekli olan hayat iksirini de alır!. Yeni bir “barbar vuruşuna” yol açarak Devlet için tehlike teşkil edebilecek bütün o “uc beyliklerini” falan yok eder! Tabi sadece bu da değil!. Doğu’dan-Orta Asya’dan gelebilecek Timur falan gibi başka bir barbar da kalmamıştır artık!..

Daha ötesine girmiyorum. Az önce verdiğim linke girerseniz bütün bunlar orada ayrıntılı olarak var..

Sonra ne olur peki? Batı girer devreye! Ve Batı’da kapitalizm geliştikçe Osmanlı’nın antik dünyası da eski varoluş koşullarını adım adım kaybetmeye başlar!. Başka yolu kalmamıştır artık, antik dünyanın içinden yeni bir dünya-kapitalizmin dünyası çıkıp gelmektedir!..Bu, aslında aynen yumurtanın içinden o civcivin çıkması olayıdır!. Osmanlı ise, deyim yerindeyse bu anlamda “döllenmiş bir yumurta” olmadığı için kendini üretemez! O, barbarlığın orta aşamasından-konar göçerlikten fetih yoluyla-tarihsel devrim diyalektiğine uygun olarak- devlet haline gelmiş antika bir toplumdur. Bunun için de kendini üretemez, kısır bir yapıdır. Kısırdır, çünkü Osmanlı’da Devlet diyalektik anlamda kendini inkar ederek

kapitalizme geçme açısından kendi iç dinamiklerinin gelişmesine imkan tanımayan-tanımaması gereken, bu anlayışa uygun olarak varolan- bir yapıdır. Bu nedenle, bırakın kapitalizmi bir yana, Osmanlı hiçbir zaman feodal bir toplum haline bile dönüşemez. Çünkü, Osmanlının gözünde feodalleşmek bile Devletin yok olması anlamına gelir!.

Gayrimüslim mahalli liderlerin ortaya çıkmalarını bir tehlike olarak görmez Osmanlı; çünkü sistem açısından onlar zaten bir alternatif olamazlardı. Asıl tehlike, kendisine rakip olarak ortaya çıkabilecek Müslüman bir orta sınıftı onun için. Bu nedenle, Müslüman orta sınıf söz konusu olduğu zaman özel mülkiyetin gelişmesi yolundaki en ufak bir adımın bile "Müsadere" adı altında hemen kafası koparılmıştır!.. Dedim ya, yukarda verdiğim linke girerseniz bütün bu işlerin ayrıntılarını görürsünüz orada..

Evet, devran dönmekte kapitalizm virüsü çok kültürlü antik bir yapı olan Osmanlı'nın içinde de adım adım gelişmektedir. Bir süre sonra bütün o Osmanlı halkları milliyetçilik bayrağını amaya başlarlar. Balkanlardan Orta Doğu'ya ve Anadolu'nun ilerine kadar zamanın ruhu bunu gerekli kılmaktadır (tabi Batı'nın kapitalist ülkeleri ve Rusya da bu türden gelişmeleri ezeli rakipleri Osmanlı'ya karşı olduğu için desteklerler).

İşte Ermeni olayının da özü budur. Ermeniler de o zaman kendilerine göre bir hesap yaparlar. Bir yanda eski yapıyı ayakta tutmaya alışan Osmanlı Devleti, öte yanda ise, Rumlardan Ermenilere, Balkan halklarından Orta Doğu halklarına kadar bütün o Osmanlı halkları ayrılık yönünde kıpırdadıka Devlet varolan yapıyı ayakta tutabilmek için onların karşısına çıkar..Basit kalkışmalarla başlayan için ucu daha sonra 1915 "Tehcirine"- soykırımına- kadar uzanır.. Olay budur..

şimdi bir de madalyonun öteki yanına-Osmanlı yanına bakalım isterseniz ve orada neler yazıyor onu okumaya çalışalım. Daha önceki yazıda bunu şöyle ifade etmiştik:

"ok kültürlü o antik yapı-Osmanlı- bakar ki olmuyor, bütün o gayrimüslim tebaa falan almış başını gidiyor, „Devleti kurtarmanın“ bütün yolları tükenmek üzere, o zaman, o ana kadar hiç aklına gelmeyen, hep ikinci sınıf insan- kul olarak düşündüğü, ya da azıcık biti kanlananları kendisine rakip olarak gördüğü Müslüman orta sınıflara der ki, „alın, bu Devlet sizin aslında, ne yaparsanız yapın, kurtarın onu“!.

Bir açıdan, „Denize düşen Devlet'in yılana sarılması“ olayıdır bu; çünkü, o Devlet ki, kendisine rakip olarak gördüğü için tarih boyunca Müslüman orta sınıfın gelişmesini engellemişti hepl. Ama anlaşılan bu sefer başka çaresi yoktu artık, „alın“ diyordu „ulu Hakan Abdülhamid Han“ın ağzından, ve adeta Devleti teslim ediyordu onlara!..

Ne yapacaktı Müslüman orta sınıf, „hayır, almıyorum“ diyerek Devletin öteki tebaaları-gayrimüslimler-gibi ona karşı mücadele bayrağı mı açacaktı! Devletti bu, el pençe divan önüne gelmiş diz çökmüş ve „ al beni, kurtar beni“ diye yalvarıyordu sana!..İşte, olayın özü gelip bu kahredici diyalektiğe dayanıyor!. Bugün bir Erdoğan'ın-sadece o da değil, bütün AK Partililer'in de- ikide bir tutup lafa „ecdadımız“ diye başlamalarının, ağızlarını aınca, tarih boyunca Müslüman orta sınıflara kan kusturan bütün o Sultanları sayarak onlara sahip çıkmalarının altında yatan saptırılmış diyalektik budur!. „Yeni Türkiye“ diye yola çıkan, Müslüman orta sınıfların öncülüğünde aşağıdan yukarıya doğru gelişerek bugüne kadar gelen burjuva demokratik devrim sürecinin bir türlü eski Türkiye'nin o kabuklarını kıramamasının diyalektiği budur. Aslında o kabuklar çoktan kırıldı, iktidar ele geçirildi ama bundan haberleri yok bizimkilerin; yok, çünkü o kabukların Devleti ideolojiye dayanan kökleri kendi ilerinde olduğu için onlar hala kendi dışlarında sandıkları kabukları kırmakla uğraşarak kendi kimliklerini üretebileceklerine inanıyorlar!. Kendi bilinçlerini örümcek ağlarıyla saran eski Türkiye'nin -islamcı da olsa- Devleti ideolojisinin etkisinden bir türlü kurtulamıyorlar!..

Evet, „tarihle hesaplaşalım“. Tarihle hesaplaşmadan yeni Türkiye’yi kuramayız. Tarihle hesaplaşmak burjuva devriminin olmazsa olmaz bir koşuludur Türkiye için-Türkiye burjuvazisi ve halkı için- bu apaçık ortada. Yani öyle, „38’e kadar iyiydi de 38’den sonra bozuldu“ falan diye kafanızı kuma görerek, 21. yüzyılda küreselleşme sürecinde 20.yüzyıla özgü çağ dışı ittifakların peşinde koşarak daha ileri gidemezsiniz, „patinaj yaparak“ yerinizde sayar kalırsınız!..Daha da ötesi neden patinaj yaptığınızı da açıklayamadığınızdan çözüm yolunu o antika yapıya-eski Türkiye’nin Devletine-daha çok sarılmaktan geçtiğini düşünerek „örfümüze uygun Türk tipi..“ diye rüyalar görmeye başlarsınız..Yani kısacası „Ermeni sorunu“ ya da „Kürt sorunu“ sadece Ermeni veya Kürt sorunu değildir, sorunun altında asıl Türk sorunu yatıyor..Sorun bütünüyle bir zihniye değişimi sorunudur..Eski Türkiye’nin zihniyetiyle ne yeni anayasa yapılabilir, ne de yeni Türkiye inşa edilebilir..

Tamam, tarihimize sahip çıkalım, atalarımızın bize bıraktığı bilgi temelinde- mirasa-sahip çıkalım; ama şunu unutmadan, tarih vardır tarih içinde!..Sultanların tarihi değil, Horasan erenlerinin tarihidir bizim sahip çıkacağımız...